“Stichting Naar School in Haïti”

Westerbork, december 2003.

Beste lezers,

Deze keer weer een stukje vanuit mijn hand in alweer de laatste nieuwsbrief van dit jaar. Half november ben ik thuisgekomen vanuit Haïti met een heerlijk voldaan gevoel. De nieuwe kleuterschool in Furcy is klaar en officieel geopend! Het is een feest om te zien hoe daar 110 kleuters in drie ruime lokalen begeleid worden en hoeveel speel-leermaterialen zij tot hun beschikking hebben. Eindelijk kunnen ook deze kinderen onderwijs krijgen en spelen met materialen. Het recht van elk kind!

In Pierre Paul ligt onze nieuwste school. Pierre Paul ligt 10 minuten lopen van Kalfou Badio. Op de bestaande school waren de leraren weggegaan wegens onderbetaling en wij willen deze school weer nieuw leven inblazen. Op dit moment krijgen weer 152 kinderen onderwijs in de leeftijd van 3 tot 22 jaar. Dit gebeurt in een verwaarloosd gebouwtje waar wij in Nederland nog geen varkens in zouden stoppen. Wij hebben het dak gerepareerd met nieuwe golfplaten en hopen op korte termijn de hele school te kunnen renoveren. In Kalfou Badio hebben wij naast de school in het kerkje een kamer gehuurd waarin de kleuterschool is gevestigd. In totaal krijgen nu 420 kinderen les in de afgelegen bergen.

En dan hebben we natuurlijk ook nog steeds de kleuterschool in mijn woonhuis in Kenscoff. De kwaliteit van dit onderwijs is erg goed en de twee kleuterleidsters doen erg hun best om zelf zoveel mogelijk te leren en geven dit weer door aan de kinderen.

Vijf jaar geleden had ik nooit durven hopen dat wij dit allemaal zouden bereiken. Nu ik de laatste vijf jaar zit te overdenken komen er veel beelden en gevoelens voorbij. Het was een enerverende, schokkende, boeiende, erg verdrietige en zeer blijde tijd.

De eerste jaren waren moeilijk. Het geconfronteerd worden met de vele weeskinderen, ziekten, armoede, honger, het ontbreken van scholen , werkloosheid, aids en corruptie was soms bijna niet draagbaar. Nog steeds is het schokkend, maar ik heb geleerd ermee te leven. Daar waar mogelijk bied ik hulp als mensen mij erom vragen. Het meest raken mij de moeders die met hun baby’s of kleine kinderen aan het hek staan en om hulp vragen voor hun zwaar ondervoede of ernstig zieke kind. Wat kan ik anders doen dan hulp bieden?
Een voorval dat me erg geraakt heeft was dat van een Haïtiaanse arts die onze huisarts was voor de 11 kinderen die bij mij woonden. Hij zou enkele kinderen op AIDS testen. Bij het laatste kind waarvan hij bloed afnam, zag ik dat hij met een gebruikte naald wilde prikken. Later mocht ik de papieren van de uitslag niet zien want die zou dubieus zijn werd mij gezegd. De test moest worden herhaald en ik moest opnieuw betalen. Hierna heb ik het contact verbroken en was erg geschokt dat ik zelfs een arts niet kon vertrouwen.

Ook moet ik nog vaak denken aan het meisje van drie jaar dat Karin en ik in de bergen hebben gevonden. Zij was zwaar ondervoed en was een ziek hoopje mens. Wij hebben haar meegenomen naar de dokter, medicijnen gekocht en voor haar gezorgd. We gaven haar eten, knipten haar haren en hebben haar gewassen. Zij mocht bij mij in bed slapen. Zij was als een duikelpopje. Haar hoofd was veel te groot en te zwaar voor haar lichaam. Zienderogen knapte zij op en sterkte aan. Wat een geluk dat wij haar ontmoetten.

Enkele jaren geleden heb ik een paar keer op het punt gestaan om te stoppen. Het was te zwaar geworden voor mij. Toch kon ik niet stoppen. Ik heb toen de moeilijke beslissing moeten nemen om alle kinderen die bij mij in huis woonden terug te laten gaan naar hun familie. Dit was een erg moeilijke en ingrijpende beslissing. Maar dankzij dit besluit kon ik doorgaan met mijn werk in Haïti en kon ik mij concentreren op de scholen.

Ik voel mij erg gelukkig en ben dankbaar dat ik dit werk kan doen. Wat is er mooier dan kinderen een kans te geven op een betere toekomst. Wat is er mooier dan kinderen blij uit school te zien komen en hen te horen zeggen: “Bonjour gran Marijke”, Goeiemorgen oma Marijke!

Maar ik realiseer mij maar al te goed dat dit alles niet was gelukt zonder uw steun vanuit Nederland. Vorig jaar in december gingen er 240 kinderen naar onze scholen, vandaag de dag zijn dit er meer dan 600!! En daarvoor wil ik u, namens het bestuur, de kinderen en onderwijzers uit Haïti heel heel hartelijk bedanken.

Marijke Zaalberg

Wij wensen u prettige kerstdagen en een voorspoedig 2004!

Haïti is geen vakantieland. Na alle verhalen van en gesprekken met Marijke, de vele foto's en video's, eindelijk de schroom overwonnen en vertrokken naar Haïti. Als je aan komt vliegen is het eerste dat opvalt de enorme kaalheid van het landschap. De bergen zijn prachtig en indrukwekkend, maar kaal. Overal zie je dat de erosie heeft toegeslagen, zijn hellingen naar beneden gekomen of wegen geblokkeerd. Dat het regentijd was in Haïti heeft zeker deze eerste indruk beïnvloed. De cultuurschok was niet zo goot als ik had verwacht. Ik had inmiddels zoveel informatie gekregen dat ik me een reëel beeld van de werkelijkheid had gevormd. In Nederland maken we ons druk om de files, in Haïti speelt het openbare leven zich af op straat en is de drukte er niet minder om. Hier haal je ondanks de files nog een gemiddelde van 80 km per uur, in Haïti doe je een uur over 15 km. Dat heeft niet alleen te maken met de drukte, maar ook met de staat van de wegen, de erosie en de enorme hoogteverschillen.
Marijke woont in een, voor Haïtiaanse begrippen, prachtig huis, waarin tevens een kleuterschool is gevestigd. Af en toe is er elektriciteit, stromend water is ook zeldzaam, en de verwarming bestaat uit een open haard. De temperatuur lag overdag tussen de 20 en 28 graden en het regende overvloedig. Zelfs voor een Hollander die niet van de warmte houdt, goed te doen. Marijke woont op 1600 meter hoogte en zeker in de regentijd loop je af en toe letterlijk 'in de wolken'.
Op de dag dat ik aankwam, logeerde bij Marijke een meisje van 22 jaar. Zij had een jongetje bij zich van 3 jaar die Woodolf (spreek uit Rudolf) heette. Zijn vader was 2 jaar geleden om het leven gekomen als gevolg van de verwondingen door een aanval van een haan. (In Haïti is bijna elke verwonding levensbedreigend als deze niet tijdig wordt behandeld) Zijn moeder was kort daarvoor bedolven onder een aardverschuiving als gevolg van overvloedige regenval (erosie). De tante wilde het jongetje aanbieden ter adoptie en vroeg Marijke om te bemiddelen. Bemiddelen betekent in Haïti vaak geld voor de benodigde akten etc. Toen dit geregeld was bleek de tante spoorloos verdwenen en heb ik ervaren wat het betekent om opa te zijn. Woodolf was zo aan ons gehecht, dat het moeite kostte om afscheid te nemen. Dit voorval is geen uitzondering. Dagelijks komen mensen aan de poort voor alle soorten hulp. Bij een bevalling, ondervoede en zieke kinderen, medische hulp, eten, noem maar op.
Maar daarvoor was ik eigenlijk niet naar Haïti gekomen. Ik was gekomen om de scholen te zien, de kinderen en de leerkrachten. De stichting exploiteert inmiddels 5 scholen in Haïti, waar 600 kinderen les krijgen. Er staan 32 Haïtianen op de 'loonlijst'. Als je de Haïtiaanse mentaliteit ervaren hebt en gezien hebt wat dictatuur en corruptie met mensen doet, realiseer je je pas ten volle welke prestatie hier in 5 jaar is geleverd. Dictatuur, zeker met een goed functionerende geheime dienst (Duvaliers), haalt alle initiatief uit mensen. Hier wordt onderwijs gegeven op een niveau dat zelfs in Nederland de toets der kritiek zou kunnen doorstaan.
De Stichting heeft ervoor gekozen onderwijs te geven aan de allerarmsten onder de Haïtiaanse bevolking. Op de reguliere scholen moet men schoolgeld betalen om de onderwijzers te onderhouden en is een uniform verplicht. Als men aan een van deze criteria niet kan voldoen betekent dit dus: geen onderwijs voor de kinderen. Juist aan deze kinderen wordt, dankzij de Stichting , les gegeven. De foto's wekken misschien de indruk dat het met de armoede wel meevalt. Men ziet goed geklede, niet ondervoede kinderen met de mooiste versieringen in het haar. Nadere beschouwing leert dat al deze fleurige kleding uit Nederland afkomstig is en de maaltijd die op school wordt verstrekt, de enige maaltijd is die deze kinderen dagelijks krijgen.
Tegenover de 3-klassige school in Furcy, die mede door hulp van de Nederlandse regering mogelijk is gemaakt steken de andere schooltjes schril af. Die zijn opgebouwd uit planken en golfplaten. Toch ligt in het onderwijs, dat in deze gebrekkige accommodaties in Haïti wordt gegeven, de toekomst van dit land. Door te spelen, te puzzelen, te schilderen, te tekenen, te knippen, wordt het abstracte denkniveau ontwikkeld en ontstaat de mogelijkheid verder te denken dan de volgende maaltijd, de volgende zwangerschap, de volgende aardverschuiving. De toekomst ligt in de handen van de kinderen en gezien de kwaliteit van het kleuteronderwijs zeker in de hand van de kinderen die door de Stichting worden opgevangen. Ik heb genoten van de tijd die ik samen met Marijke in Haïti heb doorgebracht. Beschouw het maar als een werkbezoek, want Haïti is geen vakantieland.
Herman Meijer

ELK KIND HEEFT RECHT OP: VOEDING, KLEDING, ONDERDAK en ONDERWIJS!

Wij proberen zoveel mogelijk kinderen dit recht te geven!
Door Uw financiële ondersteuning maakt U dit mogelijk.
Wilt U ons helpen?? Bij voorbaat heel hartelijk dank!!

Rabobank Westerbork**: 36 94 66 500**
t.n.v. "Stichting Naar School in Haïti".

Wilt U meer weten, een lezing organiseren of iets speciaals doen voor de kinderen in Haïti, neem dan
contact op met iemand van ons bestuur!

Emailadressen:
Algemeen: **info@stichtingnaarschoolinhaiti.nl**
Internetadres: **www.stichtingnaarschoolinhaiti.nl**

Bestuursleden: voorzitter@stichtingnaarschoolinhaiti.nl
secretaris@stichtingnaarschoolinhaiti.nl
fondsenwerving@stichtingnaarschoolinhaiti.nl
penningmeester@stichtingnaarschoolinhaiti.nl
marijkezaalberg@hotmail.com

Voorzitter:
Karin van Rijn
Torenstraat 32
3861 BT Nijkerk
0332 47 09 45

Secretaris:
Carry Huijink-Jansen
Diepmaat 9
9431 MP Westerbork
0593 37 04 88

Fondsenwerving:
Bernardien Stoter-Hessling
Linde 75
2925 CE Krimpen a/d IJssel
0180 52 08 09

Penningmeester:
Dineke Oosting-Boschman
Kruisstraat 5-7
9411 PD Beilen
0593 52 22 45

De stichting "Stichting Naar School in Haïti" is opgericht op 29 december 1998
en ingeschreven bij de K.v.K. te Meppel onder nummer 04 05 76.

“Stichting Naar School in Haïti” 1998-2003. Jubileumbrief december 2003.

Kenscoff kleuterschool: 100 arme kinderen naar onze school

In Marijke’s gehuurde huis in Kenscoff gaan op dit moment 100 kleuters naar school. In de ochtendgroep zitten 60 jongste kleuters van 3 en 4 jaar. Marijke had aan de leidsters Philonette en Martine toestemming gegeven om 40 kinderen per groep in te schrijven. Tot haar schrik bleken het er 60 te zijn in de ochtendgroep. Bij ons op school komen de armste kinderen, zij kunnen het schoolgeld voor andere scholen niet betalen. Er is een stagiaire aangenomen om de leidsters te ondersteunen. Ook hebben wij Kèkète in dienst om de kleuters te helpen bij het plassen, om de kinderen te wassen na een ongelukje en om de school schoon te maken. Janick, 30 jaar, zorgt voor de warme maaltijd en vervangt Marijke als zij in Nederland is. Davius, 24 jaar, heeft veel werkzaamheden in en om het huis, hij heeft de verantwoordelijkheid voor het etensdepot, het gereedschapsdepot, het openen en sluiten van het hek. Hij sjouwt de boodschappen uit de auto, hij laat de nachtwacht in en uit, hij zorgt er voor dat de emmers met drinkwater in de keuken en bij de school gevuld zijn. Ook veegt hij rond het huis.

Dopjes van Cola en 7-up flesjes.

Wassen handen voor schooltijd.

Computersles van Karin.

Heel tegenstrijdig zijn de dopjes van de Cola-flesjes en de labtops. Deze arme kinderen krijgen wel computerles, tenminste als er elektra is.

Furcy, de nieuwe kleuterschool met drie klassen: 110 kleuters naar school.

In Furcy is 10 november onze nieuwe kleuterschool officieel geopend. Het is een prachtige school geworden met drie klassen van 6 bij 7 meter, erg uniek in Haïti. De school is gebouwd op grond van de staat naast de lagere school. Hij is niet luxe. Ramen ontbreken en de school is nog niet geschilderd, het geld voor de verf ontbreekt. Er is geen stromend water en geen elektra. Sinds 3 oktober gaan er 110 kleuters naar school. De eerste tijd was het behelpen, want de deuren waren nog niet gemonteerd.
Er zijn drie klassen. De leerlingen van 3 tot 7 jaar zijn verdeeld naar leeftijd. Dit omdat de leidsters niet genoeg opleiding hebben gehad om leerlingen van meerdere leeftijden te begeleiden. Er wordt zo veel mogelijk individueel gewerkt. Dit was erg moeilijk om de leidsters te leren. Met veel inzet van Wouda en Marijke zijn er dit najaar meerdere seminars gegeven met voorbeelden en oefeningen om te leren hoe lessen aan te bieden aan de kleuters. De leidsters willen te veel en te snel nieuwe dingen aanbieden. Dit komt omdat de leidsters zelf nooit met speelleermaterialen hebben gespeeld.

Heel hartelijk willen wij alle mensen bedanken die ons geld hebben gegeven, zodat wij ons eerste project: “Le Soleil de Hollande” konden uitvoeren. Het project is klaar en het rapport is eind november naar de Nationale Commissie voor internationale samenwerking en Duurzame Ontwikkeling, de NCDO, verzonden.

Er gaan door uw hulp ruim 600 kinderen naar school, heel hartelijk dank!

Kalfou Badio Klas 1,2 en 3 in gratis kerkje, 166 kinderen naar onze school.
Kleuterschool in een gehuurd "huis", 102 kleuters naar school.

In het Protestantse kerkje gaan in de ochtend 38 eerste klassers en 46 tweede klassers naar school. In de middaggroep 37 eerste klassers en 45 derde klasser. Het kerkje wordt ons gratis ter beschikking gesteld. Sylvain werkt ruim 2 jaar als onderwijzer bij ons en Jeff is afgelopen september begonnen, hij ontfermt zich over de tweede en derde klas.
Op 150 meter van het kerkje hebben wij een "huis" gehuurd, waarin wij de kleuterschool houden. Christa en Odenie werken hier als leidsters en Roseline als assistente. In de ochtend zijn er 54 jonge kleuters en 's middags 48.
Het gebouwtje is gemaakt van oude donkere planken en golfplaten. Op de grond is cement. De ruimte is een L-vorm. De muren zijn van binnen bekleed met gele stof, zodat het er mooi en licht uit ziet.
In Kalfou Badio is een controleur aangesteld, St. Pierre. Hij controleert of het onderwijzend personeel op tijd op school is en niet te vroeg weg gaat. Hij koopt brood als er geld is en zorgt er voor dat de kinderen het te eten krijgen. Hij controleert de nachtwacht en of deze mannen in en rond de scholen schoon gemaakt hebben. Jammer genoeg is het nodig dat er een controleur is.

De gehuurde kleuterschool: "Le Soleil de Hollande" van buiten en van binnen. Werken in groepjes.

Pierre Paul: Kleuterschool met 72 leerlingen,
Voorbereidend onderwijs met 80 leerlingen van 6 tot 22 jaar.

Op 6 oktober konden wij een oud schooltje her openen. Rond 1950 had een Haïtiaans echtpaar grond gekocht en er een schooltje gebouwd. Door de slechte toestanden in het land was de familie minder kapitaal krachtig geworden en konden zij de leerkrachten niet meer betalen. Er is 5 jaar geleden een weg aangelegd. Men heeft dynamiet gebruikt.Door de rondvliegende stenen zijn er gaten in het dak van de school gekomen en in het waterreservoir. De groentetuinen zijn kapotgegaan door de stenen, die naar beneden rolden en de natuurlijke waterbron liep schade op.
De onderwijzeres, Mme Job, solliciteerde bij onze school in Kalfou Badio. Wij hoorden van haar dat de vervallen landbouwschool Godino in Pierre Paul leeg stond, wij zijn er gaan kijken, wij hebben contact opgenomen met de eigenaren, het echtpaar Georges. Zij waren zeer verheugd dat wij de landbouwschool nieuw leven wilden in blazen. Pierre Paul wordt één school met Kalfou Badio. Marijke zal de school leiden en samen maken wij plannen om een nieuwe basisschool te bouwen, ons volgende bouwproject!
Het waterreservoir, de keuken en de latrine zijn zo goed als klaar. Ms Désir, een prachtige man van 71 jaar is president van de associatie Godino. De associatie is verantwoordelijk voor het democratisch functioneren van de landbouwschool in Pierre Paul.

Midden onder de school in Pierre Paul. Het gebouw is erg slecht, de open wand is inmiddels dicht getimmerd met oude golfplaten. De kinderen spelen voor het eerst in hun leven met puzzels.